

ՈՐԲ ԼԱՆԴԻՊԻԷ Ի ՍՈՅՆ ՇՐԲՄԻ
ՄԻ ԶԱՆԶՐԱՆԱԳԲ ԶԱԼ ԶՈՂՈՐՄԻ
ԵՂԵԻ ՓՐԿԶԻՆ ԹԻՎԻՆ 1236
ԽՆԴԻԷ Ի ԶԵՆՔ ԿԱՅՐ ՄԵՐ Ի ՄԻ

16.

ՀՈՂԱՆԻԹԵԼԵՑ ՅԱՅՍ ԴԱՄԲԱՐԱՆ
ՄԱՐՄԵՆՈՅ ՄԻԱՅՆ ՍԱ ԿԱՑԱՐԱՆ
ՄԵՀ Ի ՄԱՐՏԻՐԱՍ ԹՈՂԻ ԶԱՅՍ ԿԵՆՆ
ՈՐ ԿՈՉԻ ՈՐԴԻ ՈՅԲԻԵԱՆ
ԴՈՒԲ ԼԱՆԴԻՊԱՂԲ Ի ՅԻՄ ՏԱՊԱՆ
ՑՈՒԲ ԶՈՂՈՐՄԻՍ ԼԻԱԲԵՐԱՆ
Ի ԹՎԻՆ (ՌՄԻԹ) ԱՊՐԻԼԻ Ա. ԻՆ.

17.

ՇՐԲՄՍ Է ԱՅՍ ՈՒՐՈՒՇ.
ՃՈՒԻ ԲՆԱԿԵԱԼ ԷՐԷ
ՎԱՆՑԻ ԿՈՉԵՑԵԱԼ ՄԻՐ
ՋԵՆՑ ՄԵՀ Ի ՄԱՐՏԻՐԱՍ
ՈՐԴԻ ՅՈՒՆԱՆԵՄ ԱՂԱ
ԻՆ. ՈՐ ՓՈՒՂԵՑԱԼ ԹԻԻ
ԿԱՅՈՑ (Ռ. Մ. Ե. Ե) ԱՊՐԻԼ Բ.

(Շարանակիչ):

ԱՅԻՆԻԱՅԻՆ

Գրողը-Յիւն յը. "Հանդիսի", 1912 Յու-
նուարի թուին մէջ էջ 18՝ Մ. Ս. Գարբիէլեանի
ստեղծած յօդուածն կարգադրու ստե՛ն, գիտեցի որ
Հայերէն մահ բառին իբր ենթադրեալ ձեւը կ'ա-
ստղանչուի "մահ" (կամ "մահն այս վերջին ձեւը
բոլորովին անհիշեմ) Բայց ջնջելու է այս աստղը
մահ բառին վայելն, երբ պատճառներու
Համար:

ու. Թէ մահ բառն յառաջ եկած է մահ
ձեւն այնպէս ստոյգ է, որ նոյն իսկ մասննա-
գրական վկայութիւն ունինք ի Հասաստու-
թիւն: "Եփրեմ", այ երկասիրութեանց թարգ-
մանութեան (այ. վե՛նեա. 1832) Գ. Հատորին
մէջ կայ այս մահ ձեւը էջ՝ 12, 20, 21 եւ 62.

1 Մեր "արանելի" վերագիրն առնելու է՝ գրաբարի
կարեւորութեան նկատմամբ ըստ իւրհորածութեանց
վայ, եւ ոչ ընդարանական Համաստութեանց վայ,
վասն զի այս վերջինքը շատ Հասաստուն չեն երեսար
ուստի եւ շատ կասկածելի:

բ) Մարն նախնական ձեւն է՝ Համեմատու-
թեամբ նորագոյն մահ-ի, եւ կը մեկնուի՝ հա-
նել բայի սով, ապա թէ ոչ անմեկնելի է Հաս-
ստ.

գ) Մարն կը Համեմատի լատիներէն *MORS* բա-
ռին, ուրեմբ ըն = *MS*. Հին պարսկ. *mriyu*. Ցեա-
նել այս կարեւոր բառը *Hübschmann's Arm*,
Grammatik եւ Համեմատել *Meillet's* իւրհոր-
ծութիւններն՝ բառին փոխառեալ ըլլալուն կամ
ըլլալուն վրայ:

4. Գ. ՄԵՆՆՎԻՇԵԱՆ

ԱՅՆՆԵՆՈՍԱԿԱՆ

Homilien über das Evangelium des heil. Matthäus vom heil. Johannes Chrysostomus. Neubearbeitet und herausgegeben von Prinz Max, Herzog von Sachsen, Dr. theol. et jur. utr., ordentl. Professor an der Universität Freiburg (Schweiz). Zwei Bände Gr.-8°, XII+697+IV+621. Regensburg, 1911. Verlagsanstalt vorm. G. J. Manz, Broschirt Mk. 6.—.

Ոսկեբերանի մահուան Հազար Հինգ Հա-
րուրամեայ տարեգարմին առթիւ (1907/8)
Սաքսոնեայի գուքս՝ իշխան Մաքսին յանձնուած էր
"Մատթէի Գրքնութեան", 1857ին Տրա-
տարկուած գերմաներէն բնագիրն յերիւրել
վերստին: Բանասեր իշխանը, որ այնպէս նուի-
րուած է Ոսկեբերանի գործոց ջննութեան եւ
որուն բնածին ոճն այնպէս ճարտարաբոս է,
մեծ յաջողութեամբ պսակեց իրեն յան-
ձնուած գործքն եւ արժանացաւ գերմանական
աշխարհի գնահատութեան: Լուսատարիմ՝ պայ-
ծառ, ընթացիկ, ահաւասիկ Մաքսի թարգմա-
նութեան էութիւնը, որուն ջով երկրորդական
նշանակութիւն միայն կրնան ունենալ բազմաթիւ
ծանօթութիւնները, Ս. Գրոց տեղեկները եւ ու-
րիշ արասքնն Հանգամանքները:

Գիտելու կէտ մը ունինք սակայն. արեւելա-
գէտ իշխանը՝ Հայերէնագէտ ալ է միանգամայն.
Եւ իբրեւ այսպիսի մեծ գիւրութիւն ունէր ան-
շուշտ աչքի առաջ ունենալու "Մեկնութեանս",
նաեւ Հայերէն թարգմանութիւնը, որ ընտիր
նախագաղափարի մը ծնունդն ըլլալով բազմա-
թիւ անհարթութիւններ կրնար իսկոյն բառեալ
մըջանդէն, անհարթութիւններ որոնք ի սեռ կը
չուարի ստէպ գիտուն Ուսուցչապետը: Այսպէս
օրինակի Համաք (Montfaucon, p. 204—206)
ոյնն ձեռագիրները կ'ընթեանուն. "Հայիւն,
այեօքն ծովուն զորս կարկեցոյց, եւ իտալացի-ի-

լըր յոյնացիք է եւսն, այս անիմաստ նախադասութենէն խորշուոյ Համար Մանֆօսն՝ ձեռագրի որ էն տօ Յաթար ընթերցուածն բնագրի մէջ կ'անու. եւ կը թարգմանէ per radios quos emisit in Thabore, զայս կը նախընթացէ նաեւ. Մարքոս եւ կը գերմանացեալ՝ (durch) die Schatten, von denen er auf dem Berge Tabor erglänzte (էջ 245). այս Հատուածն անտարբայն կը ջնջէր Հայերէնագէտը եթէ նկատի առած ըլլար Հայ բնագրին գեղեցիկ ընթերցուածը՝ «եւ այնքոք ծովուն զորս կարկեցոց եւ ետագայնիւ որեքիւնն լըր յոյնացիք է եւսն» (էջ 240) ուրեմն durch die Sonnenstrahlen, die er auf dem Kreuze verfinstert. — Montf. էջ 275 «եւ ոչ մի որ այնպիսի զարգաց. զարգարեցաւ. (Սողոմոն), քանզի զայս յայտ առնէ սեւեւն յամենայն թագաւորութեան իւրում», Հատուածիս պակասը ենթագրել կու տայ Մարտի (էջ 356) թէ Ռվերբերան աւետարանի այնպիսի որքանի մը աւելի առջեւ ունեցած է, ուր գրուած է «յամենայն թագաւորութեան իւրում, եւ ոչ յամենայն ի փառսն իւրում», ինչպէս ունի Մատթէոս 2, 28. այսպիսի կարծեաց սակայն տեղի չի թողուր Հայ բնագրին, որ է «այլ թէ եւ ոչ մի աւել այնպիսի զարգաց. զարգարեցաւ. քանզի սեւեւն թէ յամենայն ի փառսն իւրում», յայտ առնէ թէ յամենայն ի թագաւորութեան իւրում այնպիսի է այս Հատուածը. — Montf. էջ 335 «Մատթէոս ասէ միայն թէ ննջէր իսկ Ղաւթոս է վերջ թարգմանէ, Տոս ալ միեւնոյն ենթագրութեան կը մղուի իշխան թարգմանիչը (էջ 450), ըստ որում Ղուկասու աւետարանին մէջ չէ որ կը գտնուի այսպիսի Հատուած, այլ Մարկոսի. ու Հոս թէ ինչ ուղիղ ընթերցուած կը ներկայացընէ Տոս Հայերէն սակեղեցիկ թարգմանութիւնը «Մատթէոս ասէ՝ թէ ննջէր իսկ Մաւթոս եւ Ղաւթոս թէ ինչպէս ննջէր, թոյն մի, սեւ, գոյնն ընդ հիւնն իւր», (էջ 436). — էջ 511 Մարքոս բնագրի բնական կը թարգմանէ fiehet..., selbst wenn ihr solche Gegenstände auch von anderer Seite her erhalten könntet. Wenn ihr so handelt, erlangt ihr dadurch viele Güter vom Herrn. Denn erstens... եւ կը կցէ հետեւեալ ծանօթութիւնը. «նախնայեալ բնագրի կզած էր անշուշտ Der Herr hat mit diesem Gebote viel Güter bewirkt, denn erstens...» եւ թէ այս Հատուածը առաքելոց ուղղուած խօսքերուն չէր վերաբերիր. այս տեսութիւնը

անվարան բնագրի մէջ կը ներմուծէր Ռուսացապետը եթէ ծանրակշռութիւն դնէր Հայերէն թարգմանութեան պահած ընթերցուածն «եւ ոչ սասց թէ մի առնուք ընդ ձեզ, բայց եթէ (եւ) այլ ուստեք մուտ լինիցի, փախնուցալք ի շարէն: Կո եւ թաւամ ինչ իսկ այն յարգարէ: մի լի...» (էջ 491). — «Մատուցին առ նա դիւահար մի իւր եւ հար... զերկոսին զմուտսն երկից... եւ զաւելեւ զլեւի» (xai õphi xai õ xõ õv), «Համար եւ լիսիլըն ի իրարու թէ Հաշտեցընելու. Համար կը Տարցընէ տարակուսանք թարգմանիչը թէ «արդեօք Ոսկերբանս ընել կ'ուզէ թէ լի մի Համար եւ կոյր է, այնպիսին ուղիղ լսելիք ալ չունի», (էջ 630). Հայ թարգմանութիւնը Տոս ալ կը փարատէ անտեղի տարակոյսը, Մատուցին առ նա դիւահար մի իւր եւ հար... յերկոսին զմուտսն երկից՝ որովք Տատարայն մարթ էր եւ զաւել եւ զլեւիսն:

Այս դիտողութիւններն ընելով, զորոք դեռ կրնայինք շարունակել, մեր նպատակը չէր բնաւ նսեմացնել իշխանագոյն թարգմանչու աշխատասիրութիւնը, որ յիշքեան այնպէս կատարեալ է, այլ կը ցանկանայք անգամ մը դիտել տալ թէ Ոսկերբանս Մատթէի Մեկնութեան Հայ թարգմանութիւնը, թէ իւր բարձր Տեսութեամբը — գրեթէ ժամանակակից Հեղինակին — եւ թէ իւր ներկայացուցած անաղարատ բնագրովն արժանի է յատուի ուշադրութեան՝ վերակայեցնելու Համար յունարէն բնագրին եղծումները, մասնաշնչուո Համար ներմուծումները. եւ այս պաշտօնը կրնար կատարել Հայերէնագէտ Ռուսացապետը:

Հ. Ա. ԱՐՄԻՄԱՆՅԱՆ

Sur les mots iraniens empruntés par l'Arménien, par M. A. MEILLET. Extrait des Mémoires de la Société de Linguistique de Paris. 1908. ԺԻ.

Հայերէն իրանեան փոխառեալ բառերը. Պարսկերէնի Հարաւարեւմտեան, կենդրոնական եւ Հիւսիսային գաւառականներու ուսումնասիրութենէն եւ մանաւանդ վերջին ժամանակներս Մ. Բ. Մ. Մ. K. Müllerի, Յորթանի մանիքեական իրաներէն բնագրիներու հրատարակութիւններէն՝ Meillet իւր սովորական օրամուտութեամբն այնպիսի հետեւութիւններ կը Հանէ, որոնք պատիւ կը բերեն այս պրոֆեսորին. Հարաւարեւմտեան եւ Հիւսիսարեւմտեան գաւառականներուն զանազանութեամբը Հաստատութիւններն կը ներկայացնեն աւելի ընդունելի Համեմատական ձեւի մը տակ: